

בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט הגבוה לצדק

בג"ץ 888/15

בעניין:

1. _____ נבהאן, ת"ז _____
2. _____ נבהאן, ת"ז _____
3. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר –
ע"ר מס' 580163517

ע"י ב"כ עוה"ד סיגי בן ארי
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרים

- נ ג ד -

שר הפנים

באמצעות פרקליטות המדינה
רח' צלאח-א-דין 29, ירושלים
טל: 02-6466590; פקס: 02-6466713

המשיבים

תגובה מטעם העותרים

בהמשך להחלטת כבוד הנשיאה נאור, מוגשת בזאת תגובת העותרים להודעה המעדכנת מטעם המשיב מיום 20.3.2016, על פיה החליט שר הפנים לתת לעותרת 1 (להלן: **העותרת**) רישיון לישיבת ארעי לתקופה מוגבלת בזמן עד שתקנות ביטוח בריאות ממלכתי יכנסו לתוקף.

העותרים מתכבדים להודיע כי הם עומדים על עתירתם מהסיבות שיפורטו להלן:

1. הסעד שהתבקש בעתירה הינו הסדרת מעמדה בישראל של העותרת 1 כך שתירשם במרשם האוכלוסין כבעלת רישיון לישיבת ארעי בישראל. מתן רישיון לישיבת ארעי אשר יבוטל עם כניסתן לתוקף של תקנות ביטוח בריאות ממלכתי אינו נותן מענה של ממש לעותרת.

2. נזכיר כי העותרת היא אישה צעירה אשר עתידה לוטה בערפל נוכח היותה, במשך שנים, מחוסרת מעמד יציב במקום היחיד שהוא ביתה ובו היא חיה לצד אם ואחים שהם תושבי קבע.

3. למרות מאמציה בתחום הלימודים ובתחום המקצועי, החסמים הרבים, שהם תוצאה של היעדר מעמד בישראל, מונעים ממנה להמשיך בחייה. היתרי השהייה שהיא מחזיקה ואשר, לשיטת המשיב, תמשיך ותקבל לאחר כניסת תקנות הבריאות לתוקף, אינם מהווים פתרון למצבה ובכלל זה קידומה המקצועי, עבודה במקצוע שרכשה, קבלת רישיון נהיגה, חופש תנועה, עצמאות ואוטונומיה אישית, בניית בית ומשפחה בישראל וחיים נורמטיביים ככל האדם.

4. כמפורט בעתירה, היעדר מעמד יציב בישראל אכן משפיע גם על בריאותה אך לא רק עליה אלא גם על חייה המקצועיים ועל מצבה הכלכלי והאישי. אשר על כן היתרי שהייה, גם אם יקנו לה את האפשרות לקבל ביטוח בריאות, לא יהוו פתרון ראוי והולם עבורה ויותירו אותה, בעקבות נסיבות חיים שלא הייתה לה שליטה עליהם, זרה ומשוללת זכויות לעד בביתה כאשר הנזק שנגרם לה מתעצם ככל שחולף הזמן ומגיע עד כדי פגיעה בזכותה לקיום אנושי בכבוד.
5. בדיון בעתירה שהתקיים ביום 21.9.2015 וכפי שעולה מפרוטוקול הדיון, סברו שלושת השופטים הנכבדים כי בעניינה של העותרת יש לנהוג ביתר פתיחות וכי בחלוף הזמן ראוי לשקול בחיוב מתן מעמד של ממש וזאת נוכח הפגיעה בחיי המשפחה והמחיר של חיים במצב של ארעיות מתמדת. אשר על כן הציע בית המשפט הנכבד כי עניינה של העותרת יועלה שוב לוועדה.
6. ואולם, בהחלטתו החדשה לקח המשיב בחשבון רק היבט אחד אך התעלם מכלל ההיבטים ההומניטאריים הרלוונטיים לעניינה של העוררת וקיבל החלטה צרה ובלתי מידתית אשר להבנת העותרים אינה עולה בקנה אחד עם גילוי הדעת של השופטים כפי שעלה במהלך הדיון.
7. אשר על כן, חוזרים העותרים על בקשתם מבית המשפט הנכבד ליתן צו על תנאי המורה למשיב לתת טעם מדוע לא יסדיר את מעמדה של העותרת בישראל וירשום אותה במרשם האוכלוסין כבעלת רישיון לישיבת ארעי בישראל ללא כריכתו של רישיון זה בשאלת כניסתן לתוקף של תקנות ביטוח בריאות ממלכתי.

27 במרץ 2016

סיגי בן ארי, עו"ד
ב"כ העותרות

(ת.ש. 68881)